

Nondum completo ætatis suæ septennio, vna cum fratre germano, ad Mauros martyrij flagrans desiderio, clam properat; quod resciens mater, per patruum eorundem accersendos curat; is in via repertos, domum reducit.

Undeuigesimo cetatis suce anno, germano fratre comite, paternas cedes relinquit, carnisqui reluctantis impetu sortiter superato, Abulense sanctimonialium B. Marice Virginis de monte Carmelo coenobium, inscio patre ingreditur.

Graui infirmitate laborans, cum per quatriduum, omnium iudicio mortua crederetur; plurima cum circa Ordinis sui resor: mationem olim euentura, tum circa sanc titatis sua praeconia, et parentum saluationem, in mentis excessu praecognoscit.

Vehementi panitentia tacla desiderio, et in suimet odium concitata, corporis mortificationem delicias reputare capit, hinc virgineam carnem clauibus diuerberans, vrticis et id genus alijs asperitatibus domans, spiritui seruam fecit,

Ante Christi plagis tunentis imaginem, pro vita in melius mutatione feruenter orans, tota protinus immutata, postulatam gratiam consequitur; paucis inde post diebus, hanc vocem a Deo percipiens; Posthac cum Angelis conuersaberis.

-

Gloriosos Petrum et Paulum Apostolos sæpius sibi adstantes, opemą, aduersus dæmonis illusiones policentes intuetur: nec vana promissio: nam ea suit divinitus illustrata gratia, vt facile omnes dæmonis versutias vinceret.

Per tres annos continuo ferè Christum Dominum a dextris suis gloria præfulgidum conspicit, ipsumq3 suauia hæc verba, Filia iam tota mea es, et ego totus tuus, hisp similia, magno cum amoris indicio proferentem audit.

Inter alios mentis excessus, in quibus altissima præpotentis Dei mysteria, defæcato mentis oculo perhistrabat, vice quadam Iesum Christum hæc sibi dicentem audiait, Vide filia, quibus bonis se priuent peccatores.

Adr. Collaret Sculp.

Innumeros experta Dei fauores, et cælestium gratiarum vbertate naturam ipsam supergressa, varias a dæmonibus reportat victorias; eosdem ceu muscas despicans, arrepto Crucis vexillo, ad certamen impauida conuocat.

Christus Dominus exhibito passionis sua clauo, spiritualis comubij sadera cum ea mirisice celebrat, et amoris tenerrimi indicibus hisce verbis eam affatur. Deinceps vt vera sponsa meum zelabis honorem.

Antiquam Carmelitarum regulam iam pene collapsam, dum inspirante Deo, pristino vigori inter moniales conatur restituere, Deipara Virgo, Sponsusque eius S. Ioseph, ei apparent: ab his veste candida induitur, torque pretioso ornatur, et ambo suam opem spondent.

Dum Deo duce properat ad primi monasterij constructionem, consobrinum infantulum, parietis ruina suffocatum, fiducia exuberans Virgo, Deo suppliciter commendat: mox vitæ reddit, et charo pignore moestam matrem solatur.

Constructo primo nouæ reformationis in vrbe Abula monasterio, in eodem mentali orationi instanter vacans, a IESV Christo sponso suo, ob varios in cius obsequio passos labores, corona fulgentissima redimitur.

Augustißimum Eucharistiæ Sacramentum o manibus Abulensis Antistitis, præsentibus monialibus, in nouo monasterio receptura, corpore in aerem, quod frequens eidem erat, mirabiliter extollitur.

Nouam quoj Religiosorum Carmelitarum restaurationem magnanima Virgo mouente Deo molitur, eog, fine B. P. Ioannem a Cruce, et Vener. P. Antonium a Iesu, ad pristinum Carmeli institutum exhortata, instruit, et seriem gerendorum edocet.

De fructu manuum suarum vineam feracissimam plantauit, et vtriusoj sexus Carmelitarum secunda parens effecta, toto terrarum orbe, magna gentium deuotione colitur, et ab ea cæpta reformatio, indies propagatur.

925

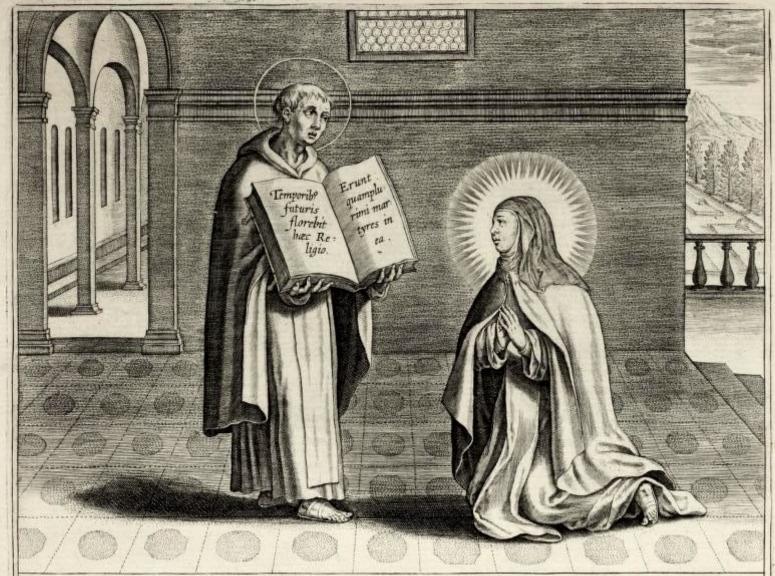

Salmanticam, ad condendum in ea vrbe cœnobium Abula concedenti, ingruentes obscuræ noctis tenebræ, iter fallunt; at Angeli Dei in ministerium hominum missi, lucidas faces præferunt, viang tutò pandunt.

202p.

Sacerdotem quendam lethali noxæ obnoxium, rem sacram facientem audit, eius fauces dæmones atrociter stringere cernit; verùm vt pro eo liberando deprecetur a Domino monita, quod petijt, confestim obtinuit.

Venerandum Ordinis sui Sanctum conspicit, qui subiecta verba in libro quem manibus tenebat exarata, ipsi legenda præbuit. Temporibus futuris florebit hæc Religio, multi erunt martyres in ea.

22

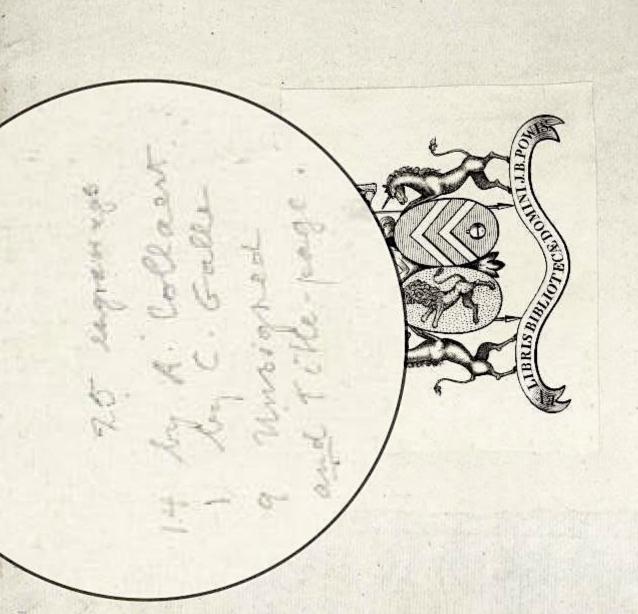
Diuinæ lucis radijs repente obumbrata, a Spiritu Sancto infusa cælitus scientia mentem imbuitur: libros quinq3
23 cæles ti eruditione sæcundos conscribit, qui vario idiomate, Hispano, Gallo, Italo, Polono, et alijs circumsferuntur.

Amoris feruentissimo impetu vulnerata e viuis excedit a 1589, ætatis suæ 68, eiusque morientis lectulo cum Ange: lorum et plurium Sanctorum corona Christus assistit, et cælo expanso, ex ore Virginis columba candidissima euolat.

Ab obitu, permultis illustri fulgens glorià apparet; pracipue verò in Segobiensi discalceatarum Ordinis sui monas terio, tribus pariter monialibus in Chori recessu, se conspiciendam familiariter exhibet.

25 /4

Effigies S.V. Teresia natione Hispana, patrià Abulensis, genere perillustris, coelesti sapientia divitis, virtutibus heroicis splendida, divinarum affectionum experientia insignis, mystica theologia scriptione mirabilis, summorum laborum patientià clarissima, Carmeli reformatione et miraculorum gloria toto orbe laudatissima.

VITA S. VIRGINIS TERESIÆ A IESV - Adriaen Collaert (1560-c.1618) & Cornelis Galle (1576-1650). Anvers 1613 Ed. 1630 composée de p.g. gravées (non signées) et de 24 gravures, numérotées de 2 à 25, accompagnées de textes en latin. 14 par Adrian Collaert, 1 par C. Galle. 9 non signées, note manuscrite de Julius Held sur pg. 2 de couverture EX LIBRIS BIBLIOTECÆ DOMINI J.B. POWIS.

marc m. Dan archive.org d'après Sterling and Francine Clark Art Institute Library / associatenicholas-delancey. Licence CC BY-NC-ND 3.0 FR